

[Lizzie Lichtenberg]

skal godskrives, at man passer børn, fordi det er uddannende.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der er to ting, jeg gerne vil tage op. Den ene er, hvad det egentlig er for en samfundsorden, vi arbejder efter, og den anden er spørgsmålet om tilknytning til arbejdsmarkedet. Lad mig tage det sidste først.

Når jeg rejste spørgsmålet om anciennitet, også hvad angår tømrere og den slags erhverv, er det et spørgsmål, om de signaler, der bliver udsendt, og som fru Lizzie Lichtenberg egentlig ikke forholdt sig til, er: Skal børneforældre på en eller anden måde have en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet end ikkebørneforældre? Jeg synes, det er et problem, men det skal ikke holdes op imod, at børneforældre gennem en barselorlov eller gennem regelrette orlovssituationer har muligheder, men mod den situation, som det drejer sig om, hvor man faktisk mere og mere fra det offentlige side siger: Det har været dit eget valg at få de børn, og det er nu dit eget valg, om du vil ofre din tid, om du vil ofre nogle ting. Her individualiserer man ansvaret for børnene og står egentlig ikke solidarisk sammen.

Jeg synes, det kan være lidt problematisk at sige under en kort bemærkning, at vi arbejder jo efter to forskellige samfundsordener. Da jeg blev medlem af Folketinget, skrev jeg under på grundloven, og det går jeg også ud fra at fru Lizzie Lichtenberg gjorde, og det var den samme grundlov. Vi lever sådan set nogenlunde i det samme samfund, i et demokratisk samfund, hvor vi overholder nogle spilleregler. Jeg synes, at fru Lizzie Lichtenberg bliver nødt til meget nærmere at konkretisere, hvad det er for en samfundsorden, som De Konservative lever efter. Og hvad er det for en samfundsorden, som fru Lizzie Lichtenberg mener at f.eks. Socialistisk Folkeparti lever efter? Lever Socialdemokratiet efter en anden samfundsorden? Hvad er det for en opsplittethed, der findes? Eller lever vi egentlig ikke i det samme samfund, hvor vi har et ønske om, at vores børn skal kunne opvokse hele og trykke i en nogenlunde ordentlig samfundsorden?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er også et enkelt spørgsmål til fru Lizzie Lichtenberg, der taler om forskellige samfundsmodeller. Den samfundsmodel, som vi fra Socialdemokratiets side har, er, at forældrene skal have et ligeligt valg, ikke imellem børn og arbejde, men for at have børn, selv om de gerne vil bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er den samfundsmodel, vi har som udgangspunkt. Derfor drager vi den naturlige konklusion, at der skal være steder, hvor børn kan være om dagen, ikke alene af pasningsgrunde, men også fordi det er rare steder at være. Det er den samfundsmodel, som jeg på Socialdemokratiets vegne har givet udtryk for. Når så fru Lizzie Lichtenberg siger, at Det Konservative Folkeparti arbejder efter en anden samfundsmodel, kan man så slutte modsætningsvis, at den er, at der ikke skal være daginstitutioner, at det skal være sådan, at den ene part – og vi ved jo godt, det bliver kvinderne – skal være hjemme og passe børnene? Er det en konklusion, der kan drages? Sådan lød det for mig, når jeg snævrer det ind til noget konkret.

Og så vil jeg spørge om arbejdsmarkedsmodellen. Det fremgår af redegørelsen, at det, regeringens overvejer – det har man diskuteret i Det Konservative Folkeparti – konkretiserer sig i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, hvor finansministeren jo er arbejdsgiver for en meget stor gruppe af offentligt ansatte. Hvordan indgår den del, som jeg kan høre fru Lizzie Lichtenberg er meget begejstret for, i de prioriteringer, man har som offentligt arbejdsgiver?

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Carsten Andersen stillede spørgsmålet, om børneforældre skulle have en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet. Næ, det skal de ikke, men jeg vil give hr. Carsten Andersen ret i, at vi ikke her under korte bemærkninger kan begynde at lave den helt store debat, ej heller om det her. Det er en hel arbejdsmarkedsdebat. Det var måske praktisk, hvis den næste redegørelsesdebat ikke var socialministerens, men arbejdsministerens – netop om problemer i børneredegørelsen. Det ville fryde mig, fordi det, det drejer sig om, og som jeg synes er kommet